

PÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISIKOMANDÖR

Nr. 98

September 1937

9. aastakäik.

Kas sõjajumal või Rahuväest – kumb?

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline staap, London,
101 Queen Victoria Street.

Eesti staap, Tallinn,
Narva maantee 56—8.
(Telef. 302-61.)

Juhi märkmeid.

Selle kuu jooksul kindral lah-kub Inglismaalt pikemaks reisuks Kanadas ja Ameerika Ühendriiges, kus ta juhatab mitmes keskusse kongressikoos-olekuid. Meie palve on, et tema külastus sinna saaks kroonitud — nagu teised ta külastääd olud — sajadete hingedega kahtsupingil.

Staabiüle, komandör Mc-Millan on võtnud osa mitmesu-gusest tegevusest Inglismaal, ja kindrali äravõimisel laskub tema õlgadele suur koorem. Meie soovime, et teie, armsad lugejad, paluksite tema eest, et Jumal annaks temale tarkust ja jõudu tema ülesande täitmi-seks.

Rahvusvaheline sekretär, ko-mandör Blower, saadab kindrali. Jumal õnnistagu komandöri pikal ja töökal sõjaretkel.

Olen kurb, teatades kindrali korraldust minu abikaasa ja minu lahkumiseks Eestist ja Lätist, ning käesoleva kuu lõ-pul meie lahkume oma tööko-halt siit diviisist. Meie läheme tagasi Inglismaale, kuid praegu meil ei ole veel vähemat teadmist, millisele tööle meid saadetakse. Päästearmees, või missugusse ilmaossa meid saa-detakse. Soovime, et teie paluk-site meie eest.

Et see on mu viimane võima-lus kirjutada teile diviisiko-mandörina selle maal, võtan võimaluse kõikide tänamiseks, kes teinud mu koormat kerge-maks oma loiaalsusega ja pal-vetega möödunud ajal. Ma kü-lastan veel ära korpast ja siis mul on veel viimane võimalus rääkida oma armsate seltsilis-tega.

Kurvastusega teatame ka ko-mandör Simpsoni, kolonel-leit-nant Simpsoni isa, surmast. Komandör oli 57 aastat pääste-õhvitser ja töötas mitmesugus-tel vastutuskastel kohtadel. Avaldame sinuiures oma kaastun-net kol-leitnant ja proua Simpsonile ja teiste perekonna-liigetele. Jumal kimitagu neid nende leinajal.

Lõikuspäha võtab aset 15. septembrist kuni 15. oktoobrini. Korraldatakse erilisi koosole-kuid, millest saate teateid ko-halikult. Soovime, et teie toet-aksite ja alatsite meid lahkes-ti selles jõupingutuses.

Minu abikaasa ihineb minu-ga sidamlikus lahkumistervitu-ses, ja meie palume, et Jumal alaliselt varjaks teid ja teeks teie elu õnnelikuks.

Alf. W. Lockyer.

Lahutamine maailmast.

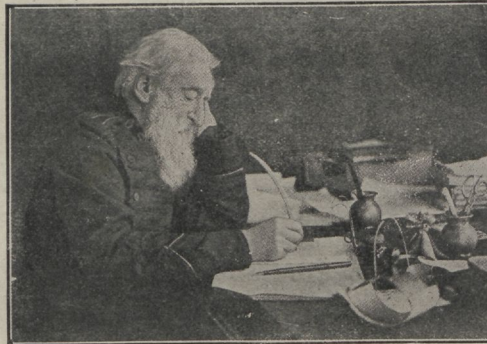
(Kirjutatud Armees Asutaja.)

Piiblis on palju kohti, mis näitavad armastust maailma vastu kui midagi täiesti vastast Jumala armastusele ja teenistusele.

Apostel Jakobus ütleb: „Selle maailma sõprus on vaen Ju-mala vastu.“ (Jakob. 4: 4), see tähendab, et ta on täiesti vastane ja on alalise vaenus meie Jumala piha mõttele.

Johannes ütleb: „Ärge armastage maailma, ega seda, mis maailmas on; kui keegi maailma armastab, siis Isa armastust ei ole mitte tema sees.“ (Joh. 2, 15).

Paulus vaatab nii hädaohtlikult maailma viisidele, moodsidele ja mõjule, et ta hüüab Kristuse jälgijatele järgmiseid sõnu: „See pärast minge nende seast ära ja lahutage endid, ütleb Issand, ja ärge puutuge mitte roo-jase külge, siis tahan mina teid vastu võtta; ja ma tahan teile Isaks olla ja teie saate mulle poegadeks ja tütriks olema, ütleb Kõigevõ-gavam Issand.“ (2. Kor. 6; 17, 18). Need on vägevad sõnad; ja

pannes tähele, et päästesõdurid elavad nii ligidases ühenduses maailmaga, on tähtis, et meie teaksime, mis need sõnad tähendavad. Lubage mind öelda, et „maailm“ siin pole mõeldud paik, kus meie elame. Mäed ja orud, mered ja jõed, väljad ja metsad. Jumal nimetas kõike seda pärast loomist „väga häa“ (1. Moos. 1, 31). Loodus oli siis väga häa ja sarnane ta on veel praegugi. Sõna all „maailm“ ma mõtlen seda vaimu, mis valitseb inimes-tes, maailmas, millest meie peame end lahutama.

1. MIS TÄHENDAB LAHUTAMA MAAILMAST?

Kõigepäält tahan näidata, mida see ei tähenda.

1. See ei tähenda ihulikult minna välja maailmast, nii kui seda teevad mungad ja nunnad, või elada üksikus kohas, nii kui seda teevad eremiidid. Paljud on seda teinud, kuid on võtnud enesega kaasa maailmavaimu. Teie ei ole kutsutud lahkuma sarnasel viisil. Teie peate olema, nagu Kristus on öelnud „maailmas, kuid mitte maailmast“, seepärast, et teid on tarvis maailmale. Teie olete, nagu tema ütles oma õpilastele „maa sool“, ja kuis võiks küll teie eeskujuga ja õpetusena mõnda hääd, kui teie võiklete tagasi elamas maailmas? Teie olete kutsutud võitlema ja kannatama, ja, võib olla, ka surema tema päästmise hääks. See tähendab elada ja surra maailma enese siidames. Kuis võiksime teisiti „soolata maailma“?

2. Näisama lahutamine maailmast ei tähenda taganeda töö ja elu tegevuse eest, arusaadavalt, ainult nii kaugele, kui sa seda teed tõelikult ja seaduslikult. Teie ei või teenida leiba enesele ja oma pereleükohtuseks, vaid kuitöötae ausalt ilma pettuseta, et perekonda üleväl pida, on see täiesti õigustatud. Ka Jumal töötab maailma heaks käekäiguks, lastes päikeset paista, vihma sadada ja lubades kõiki looduse vägesid töötada, mis on väga tarvilik inimese ülevalpidamiseks.

2. LAHUTUS MAAILMAST TÄHENDAB:

1. Lahutama kõigist maailma kurjadest harjumustest — joomisest, vargusest, pettusest, kavalusest, ebausust ja roojus-est. Teie ei või rõomustada Jumala armastust, ehk tunda Tema meelehääd, kui teie ei ole jätnud kõik neid asju.

2. Lahutama maailma valitsevast võimust. Valitsev maailmavaim on enesearmastaja vaim. Tõsine usuvaim on Jeesuse

Kristuse vaim — vaim, kes ot-sib teisi teha õnnelikuks ja hoolitseb kaasinimeste hääd käekäigu eest, kui see ka nõuab enesosalgamist ja ohv-rit. Kristuse vaim on täielik vastand maailma enesearmas-tavale vaimule, mis alati ja kõigis oludes vaatab ainult oma „minale“.

3. Lahutama maailma uh-kusest, maailma auahnusest ja enesenäitamisest. Ma iialgi po-le võinud aru saada, kuidas päästesõdurid võivad riietada end moodsa riietusega ja armastada neid.

4. Ära ütelda maailma aust-välja võttes juhtumisi, kui need võivad aidata tõsta ja viia edasi Jeesuse Kristuse riiki.

5. Loobuda maailma lõ-budest ja rõõmudest. Need as-jad iseenesest võivad olla täiesti süütud, aga kuis võib päästesõdur ühineda sarnaste inimestega, kes elavad vaenus Jumalaga ja tallavad jalgega temast antud halastust ja anna-vad end hukatusele ja ärarik-kumisele?

6. Lahutada end mammona teenistusest, mis valitseb pal-jude üle. Apostel Paulus üt-leb, et raha on kõige kurja juur. Kuidas võib inimene armastada Jumalat, ennast ära salata ja elada hinge pärast, kui tema samal ajal kummardab kuldvasikat ja omab hal-ba teenistust, nõnda kaotades oma elu kõige kõrgemat omad-ust — jumalakartust?

7. Mitte võtta osa poliiti-kaast, kui sel on enesearmasta-ja iseloom ja hoolitsetakse arvesse võtmata Jumalat, tema seadusi ja tema riigi edu.

3. Teie peate nägema, et sar-nane lahutamine on tingimata tarviline.

Ja veel enam kui tingimata tarviline, see on väga vajalik. Suur vahe, milline on pääste-sõduri iseloomul, kes on sünd-nud vaimust ja maailma ini-meste vahel, kes saab viidud enesearmastajast maailma vai-must, sunnib meid end lahutama, „kuis võivad kaks minna koos, kui nad pole saanud ar-üksteisest?“ Kalduvus, mis valit-seb maailmas ja päästesõduri vaim, on täielikult vastandid üks-teisele.

Maailma-inimene elab ainult enesele, s. t., et tema otsib ai-nult oma hääd ja teeb seda, mis meeldib temale, sellevastu tõsine päästesõdur elab neile asjadele, mis võivad austada Jumalat, ja tuua päästmist inimhingedele. Tõsine pääste-sõdur pole ainult kaotanud hu-vi neile asjadele, mis seovad ja rõõmustavad maailma, kuid tema rikkus ja rõõm on isegi kaotades jõudu neid kõita ja meelitada.

(Järg 3. lehek.)

Hää seltskond.

Kui tunned end halva, istu vaiksuses maha ja kõnele vähe Jõbiga.

Kui oled natuke kangekaelne, siis mine tervita Mooset.

Kui su põlvend hakkavad nõrgenema, siis võta hästi palju aega, pannes tähele Eliat.

Kui su südames puudub laul, siis kuulata Taaveti.

Kui jääd aeglaseks ja kitsarinnaliseks, siis ole mõnda aega koos Jesajaga.

Kui tunned, et su süda on külm, lase apostlite armastus soojendada sind.

Kui su usk langeb külmetuspunkti madalamale, siis loe Paulusest.

Kui muutud laisaks ja ükskõikseks, kuule Jaakobit.

Kui kaotad silmist täevalikust, roni üles mööda Ilmutuse- raamatut redelil ja lase oma pilgud minna rõõmuga Töotustemaale.

Imelik raamat.

Kellegi noore muhamedinaise ümberpõlme Bombay pühjastatavate uste avamist Jumala evangeeliumile ja misjonäridele. Keegi muhamedlane ütles: „See ei ole nii palju misjonärid, kes võivad hingi kristlikusele; see on nende raamat. See on imelik raamat. Selles raamatus on nii sügavad ja imelised sõnad, et nad vajuvad südamesse, nii et midagi ei saa võtta neid enam sült välja.“ Keegi muhamedlane häast perekonnast on äratanud suurt elu ja huvi teistes pühkirja vastu. Nad ütlevad: „Meie peame lugema oma raamatuid, aga meie peame ka lugema Piiblit, et meie võiksime leida saladust jõust, mida omavad ümberpõlne. Selles raamatus peitub midagi imelikku.“

**Jumal on
ustav.**

Valgus kui tervendamise abinõu.

Kiri, mida sain mõned päevad tagasi kodunt, viis minu mõttet seisekümne aastat tagasi, kui meie, lapsed, olime haigestunud mitmesugustesse haigustesse; ühel olid leetrid, teistel angina, tuulerõu- ged, gripp, ühesõnaga öeldud — kõiksugu haigused, milliseid väikestel lastel nii kerge on saada. Neil aegadel polnud nii palju raha, et vanemad oleksid võinud kutsuda arsti, ja seepärast emadel oli vaja teada, kuidas mitmesuguste rohtudega ja teiste koduste abinõudega tervendada väikesed haigeid. Esimene asi, mida minu ema tegi, peale selle, kui minne joonud mõned kibedad ja olime hääd teed, oli mässida meid paksu, sooja tekikesse, nii et välja jäid ainult ninaotsad, järgmine töö oli sulgeda kõik luigid ja aknad, lasta alla kardinad, et ükski tuuleõhk ega valgusekiir ei tungiks haige- tupa. Säl meie kõik lamasi- me, nurisedes, rahuldumatu, tige- dad, kuni meie tervenemise vähehaaval.

Ometi ühel päeval jäid kaks meie seast nii haigeks, et oli va- ja kutsuda rustuti arst. Tema oli rõõmus ja elav noormees ja esi- mene töö, mis ta tegi, oli tõmma- ta üles kardinad, avada aknad lükata lahti luigid. Valgus ja õhk voolasid lainetena, mis meid oli pannud otsekui auku. Ema sai kartusest haaratud, aga väikeste haigete meeleolu tõusis ühes soojamõõtja lange- misega ja valud ei näinud sugu- gi enam nii vaevavat. Ma mäle- tan väga hästi, et tema meie haigust võrdles koidega, kes nii- sama ei või kannatada värsket puhat õhku ja päikest.

See juhtumine tuleb alati mulle meele, kui ma kuulen inimesi kaebavat ja jutustavat oma raskustest, muredest ja meelepahandusest, mis on nende majas, seepärast et sääl pole sisse lastud Jumal, armastus, leplik meel, omavaheline arusaamine ja usaldus üksteise vastu. Säl valitsevad kurjad kalduvused, kahtlus, kadedus, viha ja andeksandmata vaim. Ja sarnaseid jutustusi kuuleme kaunis sageli.

Näib, nagu oleks meil harju- mus koondada endasse oma meelepaha ja oma pattu, ja ai- nuke asi, mida võime ja tahame teha, on ainult nuriseda ja olla pahased nende üle, selle vastu, kui meie aga lubaksime Jumala ligioliu päikesevalgust oma sü-

damesse ja kodusse, lõpeksid kõik arusaamatused, mõistmatu- sed ja armastuse ja lahkuse vaim valitseks iga meie töö ja sõna üle.

Mina isiklikult ei või sugugi mõelda, et kaks inimest võivad elada koos sarnaselt mitte kokuleppivas õhkkonnas. Hommi- kukeine saab vaikselt söödud, ju- malagajätmine on ainult müri- naes ukse viskamine ja nii läheb mees tööle, et rahuldumata ja ärritatult veeta tervet päeva, naine on jäänud nuttes koju ja ka tema saadab mööda päeva oma südamevaluga kui sügavas pimeduses.

Meie, vaesed inimesed, kui väga meil tõesti on vaja sarnast silmapilkudel maailma- valgust! Ja tõesti, see asi on nii, mida meie tõsiselt ei otsi- nud. Siis algab vigade otsimine ja püütakse tõsta süüd ükstei- sele, kui ülepea võib olla kõne süüst. Sarnastel juhtumistel saatkan lahutab meid üksteisest ja meie ütleme ära ühisest võit-

lusest, et asutada jälle rahu ja kooskõla.

Lubage mind öelda kõigile neile, kes mõnikord on läbi- elanud sarnaseid asju: „Kõigi maailma hädasid arstib Issand, ja ainuke tervendav abinõu kõigile südamevaludele on võtta vastu Jumalat oma koju.“

Avaa oma südant! Luba Teda sinna sisse astuda, siis truudu- seta olek ja viha muutuvad rõõ- muks ja andestamiseks ja sinu perekond omandab jälle täieli- ku kooskõla.

Perekonnaelu on enam kui raha; enam kui igapäevast leiba ja riietust, on vaja Jumalat. Siis tulgu raskused ja läbikatsumi- sed, aga sul on tervendav abi- nõu. Mida suurem pimedus, seda selgem on Jumala valgus. Kuu näib olevat selgem kui päike, seepärast, et õõ on pime- dam päevast. Päeval meie ei näe tähti ja planeete, selle vastu öösel nad säravad ja valavad oma valgust terves aus. Meie vaimline elu Jumalata on tõesti kõige sügavam patupimedus, täis ebaõnnestumisi, kaotusi ja hädasid aga meie leiame Jumal- lat kui tõsist valgust, kes jälle ja jälle toob meie ellu uue päe- va.

Sulle, kurb hing, kes oled täielikus meeleheites ja valus, tahan anda järgmist nõu:

Võta kinni Jumala armasta-

(Järg 2. lehek.)

4. Päästesõduri usu alalhoid- mine nõuab lahutust.

Päästesõdur teab, et tema ei või rinnas kanda tuld, ilma et ta ennast ei põletaks, seepä- rast, niipalju kui võimalik, lah- kub ta tutvumemist ja sõp- rusest maailmaga, mis on vas- tane tema südame pihadusele ja sellele sihile, millele tema oustatanud elada.

Armsad seltsilised, missugu- ne on teie seisukoord vaadates sellele küsimusele? Või kas keegi teist ei kuulu narride hulka, kes püüavad omada ja alalhoida Jumala meelehädä, hoides kinni samal ajal jumal- lakartmata sõpradest ja maal- ilma viisidest? Lubage mind veel kord öelda teile, et ei ole võimalik teenida Jumalat ja mammonat.

Teie vahest nurisete, et teile näib, nagu Jumal seisaks teist kaugel. Teie ütlete, et teid vaevab kahtlus teie hinge ju- geoleku eest, ja et teie kardate, et Tema teid ei jätaks üksi- sinda, võideldes surma külmade lainetega.

Võib olla põhjus selleks, et sa oled nii väga vähe näinud ja tunnud Jumalat omas hinges on, et sa ei ole veel küllalt lahutatud maailmast. Sa kaotad võitluses vaenlase vastu, seepärast et sa veel sõbrustad oma Meistri vaenlasega. Siis kui lõpetad täielikult sõprus- vahekorra vaenlasega, ja pöö- rad selja alaliselt maailmale. Püha Vaim tuleb sinusse täieli- kumalt kui kunagi enne. Tema täidab sind oma armastuse- ga, jõuga ja rõõmuga, ja sa saad patu ja põrgu äravõtjaks. Kas sa ei anna seda õhtrit praegu? Milline on sinu vastus?

Teretulemast koduühingu koosolekuile!

vast käest, lange põlvili Tema ette, otsi niihästi Tema kui oma kaasainimeste andestust, siis rõõm, mida sa siitsaadik pole tunnud, täidab sinu südant. Jätka edasi oma elu tema armastavates kätes, tundes alati tema õnnist juuresolekut ja sinu päike ei lähe enam looja ja sinu kuu ei muutu iialgi, sest Issand ise on sulle igaveseks valguseks ja sinu kurbusepäevadele tuleb lõpp. Kiidetud olgu seepärast Jumal!

„Lõpuks, mu vennad.”

(Vilippi 4:8.)

Lahkumistervitus diviisikomandöriilt.

See on viimane kord, kui mul on võimalus Eesti ja Läti diviisikomandörina tervitada teid „Sõjahüüü” kaudu, sest nagu teie olete juba kuulnud oma juhtivalt ohvitserilt, minu abikaasa ja mina oleme saanud lahkumiskäsu, ja lahkume siit diviisist 30. septembril ning läheme tagasi Inglismaale.

Meie ütleme teile suure kurvastusega jumalaga, sest möödunud kuue aasta jooksul, kui elasime siin Põhja- ja Läänele, oleme leidnud teie armastust Jumala, Päästarmee ja meie vastu. Meie oleme väga julgustatud meie ohvitseride ja sõdurite töö üle, ja oleme olnud tõesti õnnelikud teie hulgas.

Meie oleme saanud õnnelikeks ohvitseride, sõdurite ja nekrutite töö läbi, mis on kannud vilja. Meil on olnud eriline rõõm näha suuri hulki meestest ja naistest otsimas päästmist, ja sõdurid võlmasid vastu Püha Vaimu andi. Vahest olime pettunud ebaõnnestumiste üle, mida oleme näinud. See ei olnud Jumala jõe puudulikkus, aga inimeste puudulikkus Jumala tahtmise täitmises. See on tekitanud meie siidamevalu, ja me oleme väga kurvastanud langenute pärast; kuid vaatamata sellele, võidurõõm on ületanud seda kõike, ja meil on ärraääkimata rõõm kõige üle, mis on kordasaadetud.

Meie rõõmustame töö üle, mida kapten Muul ja leitnant Hõbelaid algasid Rakveres, ja mis läheb hästi edasi kapteni ja tema abikaasa juhatusel. Mul oli suur rõõm näha sõdurite ühivormis, kuulda nende tunnustusi ja panna tähele nende huvi hingepäästmise töös nende oma linna elanikkude hulgas. Ma usun, et töö hakkab õitsema ja kannab vilja.

Pärnu oma võimalustega on sel suvel saanud palju Armeed koosolekuid, ja ehk küll meil praegu ei ole sääl mingit kindlat tööd, on siiski olemas võimalusi, et kapten Nurmela ja leitnant Padar piisitavad sinna ilusasse merilinna meie lipu, ja sarnaselt laienevad meie tööpiirid.

Tallinna III korpus algas ka oma tegevust meie viibimisel teie hulgas, ja üheskoos korpusega oli ka abiandmise-punkt. Meie ootus on, et külmemate ilmade tulekuga meie võime jät-

kata oma abiandmise tööga, ja et sotsiaaltöö punkt võib pakuda rahvale palju suuremat teenistust kui seni.

Minu abikaasal ei olnud võimalik oma puuduliku tervise tõttu, külastada teid nii sageli, kui ta oleks soovinud, ja sellepärast teil on puudunud tema praktiline töö, aga ta on väljendanud kahtlemata oma kaastunnet teile mitmel viisil, ja on pidanud ennast üleväl möödunud aastate jooksul kui tõsine Kristuse võitleja. Meie täname teid teie palvete eest tema pärast, ja huvi eest, mida olete näidanud tema tervenemiseks.

Samuti on olnud rõõm näha Kennethi kasvavat. Ta oli ainult kuueaastane kuune, kui ta saabus Riiga külmal talvehommikul, aga nüüd ta on kasvanud elavaks seitsmeaastaseks poisiks. Ta armastab maad, kus ta elab ja räägib selle keelt, ning on tugev ja terve. Meie täname Jumalat tervise ja jõu eest, mida ta omanud siin maal.

Nüüd on aeg jõudnud, et peame jätma minevikku. Olen rõõmus, et võime vaadata vastu tulevikule kindla usaldusega Jumalasse, tugedes sellele, mida ta on juba teinud meie minevikus. Mõteldes tulevikule, on paar asja, mida tahaksin nimetada.

Pühendage end täielikult ja julgelt Jumala teenistusele, andes temale kõik oma aega ja ained.

Olen kinditatud ja õnnistatud oma hinges, kui olen pannud tähele hädä eesküju eneseohvrimisest ja pühendamisest, mis võtnud aset ohvitseride ja sõdurite siidames. See on olnud mu suureks abiks. Mõni on hoidnud end tagasi, nende töö oli väike, neil on ebaõnnestunud, lihtsalt sellepärast, et nad ei pühendanud oma tahtmist Jumalale. Lõpuks nad on taganenud ridadest (mitte haavade pärast), vaid oma siidame külmuse pärast. Tule tagasi nüüd — uueda oma pühendamist Jumalale, pane uuesti oma usaldust TEMASSE. Anna temale oma elu paremaid aastaid, ja lasse teda näha seda uuesti, et su siida vastab tema nõudmistele su hinges.

Olgu su kõrgeim ideaal oma iseloomu arendamiseks ja Jumala tahtmise täitmiseks su elus.

Meie kirjakohat ütleb: „Mis tõsine on, mis aus, mis õige, mis kasiin, mis lõbus, mis hääl on kuulda, kui üks hääl kome, ja mis kiituse väärt on, see pääle mõtelge!” Need on mõtted, mis peaksid alaliselt olema meie meeles ja siidames, kui me nimetame end Jumala lasteks. Need on täieliku inimese iseloomujooned. „Kuidas inimene mõtleb oma siidames, nii ta on.”

Teie mõtted hingaku sellel, millise inimesena Jumal tahab näha teid. Siis teie muutute isikuks, kelleks Jumal soovib, et teie saaksite. Sarnane inimene ei ole alati vastuvõetav maailmale, aga ta on vastu võetav Jumalale.

Teie ei ole veel saanud meheks või naiseks, kelleks Jumal soovib, et saaksite, ja sellepärast kutsun teid kõrgemale ideaalile. Mõtlege pühadele asjadele, puhtusele, tõsidusele, aususele, õigusele, ja otsige tarkust Pühalt Vaimult, et tema teeks teid pühaks inimeseks.

(Järg 8. lehek.)

Oli midagi, mida sina oleksid pidanud tegema.

Oli mõni tegu, mida oleksid pidanud tegema; üks sõna, mida oleksid pidanud ütleva; tee, mida oleksid pidanud minema — aga sa tahtsid võtta enesele rahu, või põiklesid kõrvale, sest et tee näis olevat liiga raske — sa ei olnud ustav. — Sa oleksid pidanud tunnustama teatud isikule, kellega sõitsid üheskoos rongil, aga sa olid just süvenenud raamatuse kupeenurgas, sa oleksid pidanud paluma kellegi haige venna eest, aga just siis sa olid saanud oma ajalehte ja istusid vabal oma mugavas tugitoolis — oh, see võib jääda praegu, ma võin teha seda hiljem, üks teine kord! Aga sõnal „hiljem” on paha kõla Jumala sõnas (Ap. t. 24:25).

Ehk jälle sa tunnend kurblikku sõna: „Tahad sa teha kedagi oma vaenlaseks, siis laena talle raha.” Sa laenasid raha oma vennalt ja võlgned temale. Kui laenasid raha, olid sa naeratav,

Esmaspäeval, 20 septembril kell 19.30

Major A. W. Lockyeri

lahkumiskoosolek

Tallinna I korpuses — Karu t. 16.

täis häatahtlikkust ja töotusi! Esimesel korral sa tasusid ka määratud päeval, järgmine kord hilinesid kaheksa päeva, kolmandal korral — ja, pool võlast saatsid sa kuu keskpaigas, kuna pool jäi tasumata. Ja mis oli selle järeldus? Pily tuli sinu ja ja su venna vahele, sinu ja Jumala vahele.

Asjata tuletat vaikle tasane hääl sinu siidames meelde, mida oled unustanud, asjata sosistat ta manitsedes ja hoiatades: „Mine nüüd; palu nüüd; või jä-

ta seda!” Sa ei kuule Jumala Vaimu meeldetuletusi, ja kuidas sul läheb edasi? Pily kahtususest, vaigest närvist hirmust, on su üle. On tulnud midagi sinu ja Jumala vahele. Aga seda peab seadma õigeks, siis tuleb kõik muu pääle seda iseenesest. „Ja selle sees püüan mina alati puhast südametunnistust hoida Jumala ja inimeste vastu” (Ap. t. 24:16), ütleb Paulus. Harju ka sina sellega, ja Jumala armastusepäike särab su üle pilvedeta taevast.

Täielik vabastus.

Inimene võib olla seotud mitmesuguste asjadega, mida ta teab olevat halb, ja mis teevad teda orjaks. Meil on vaevalt tarvis tuua mõnd näidet. Terve maailm on täidetud näiteid, kuidas inimene võib olla seotud mitmesugusist asjust, küll viinahimust, küll ihuuses, küll mitmesugustes lühudes jne.

Kas inimene on siis müüdnud patule ta mitmesugustes kuju-des? Ei, ja veel kord ei! „Kes päästab mind sellesinatse surmahust?“ hütiab apostel. „Ma tänan Jumalat Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi.“ vastab ta sama hingetõmbega.

Nii see ka on. Oled sa seotud mõne sidemega patu külge, see võib olla ka nii peenike, et keegi ei näe seda, või nii jäme, et sa ei usu, et seda võib purustada, ometigi on vabanemist ja päästmist Jeesuse Kristuse läbi.

Oled sa kurb iseenese ja su tegude pärast, oled sa ärkvel oma tarviduse üle saada vabastamist, siis kuule sõnumit ja usu seda: „Jumala juures on päästmist ja lunastamist.“

Tuhandad ja veel kord tuhandad, võibolla veel enam seotud kui sina, võivad tunnistada täielikust vabanemisest.

Teelahkmed.

Vanast kreeka ajast meil on ilus jutustus noorest mehest teelahkmed.

Ta seisib teadmatuses, mil-list teed minna. Siis tuli keegi uhkestirietatud naine tema juurde meelitatav sõnaga. Ta näitas põnevusega selles suunas, missugusele teele ta kutsus teda. „Jälgi mind! Ma luban sulle õnne ilma raskusteta, lõbusid ilma tööta, rõõmu ilma jõupingutuse-ta. Ma kaunistan iga päeval su eluteed roosidega ja annan sulle kõik, mille järele su silm himustab.“ Sel ajal, kui ta meelitas ja ütles ilusaid sõnu, tuli keegi teine vaeselt rietatud naine, tõsi-se, aga lahke näoga. Ta tõstis oma sõrme temale hoiatus-eks ja ütles: „Ära jälgi teda. Rõõmateel, millele ta juhatas sind, on häbi varitsemas. Roosikrantsid, mida ta tahab siduda su pää ümber, seovad su vaimu. Lõbudekarikas, mida ta viib su huulte juurde, on segatud mürk. Tule, jälgi mind! Mida ma nõuan, on töö, enesosalgamine, ja kõik, mis on kallihinnaline. Aga mida ma luban, on kestev rõõm, aurtunne ja hingerahu!“

Noormees mõttes järele silmapilguks, ja sirutas siis tõsi-sele, kuid lahkele naisele oma käe ja jälgis teda.

Ta seisab sääli kui armuime.

tõesti nii — trepil seisib mees, keda ma kohanud joobnult trepil — kahetsemisväärt kju! Tema oli meid enne kuulnud laulvat ja tahtis küsida, kas meie teda milgi viisil saaksime aidata. End toolile laskudes pakkus ta meile kingi, et meie ostaksime neid; paistis, et see oli tema ainus varandus, mille eest muretseda omale natuke raha. Kui ta istus sarnaselt mu ees, sõpradeta, üksindat, mõttega lõpetada oma rikitud elu, tõsis minus suur kaastunne.

Meie rääkisime ja palusime temaga kaua ja unustasime kõik muud; veel päästetaval seisid hommikused tassid laual! Öhtu eel saatis me tema elukorterisse, ja juba järgmisel hommikul tuli tema, täites oma lubadust, jälle meile. Tema oli vahepeäl jälle jounud. Meie mitmetunnine kõne näis olevat asjata ja meie otsustasime kutsuda korpusse ohvitseri.

Ma asusin kohe teele ja olin jõudnud ainult järgmise tänavale ja nurgani, kui leitnant tuli mulle vastu. „Tulete teie meile?“ küsisin mina ja tema vastas: „Ja, mul oli see mõte. Kas teie ootate mind?“ Ma oleksin pidanud põlvitama tänavale ja tänama Issandat, nii puudu-gas mind tema nähtav vahelestatumine. —

Kui meie lõunasöögiks lauda istusime, viivitas Jakob, joodik, et süüa midagi ja nõudis selle asemel energiliselt klaasi õlut. Seda talle loomulikult ei antud; ma pakkusin temale kanget kohvi ja nutustuseks ja et teda jälle kaineks teha. Siis püüdsime näidata temale unesti päästmiseteed. Lõpuks küsisin ma temalt: „Teie usute Jumalat, eks ole tõsi?“

„Jah,“ vastas ta. „Ja teie usute ka, mis meie teile oma ümberpöörmisest oleme jutanud?“

„Jah, seda usun ma ka.“

Tahate teie tõesti, et Jumal aitaks teid alata uut, temale meelepäralist elu ja loobuda alkoholist?“

„Loomulikult ma tahaksin!“

„Siis on ju asi korras,“ ütlesin mina, „langege põlvili ja paluge, et Issand võiks teid

Täna.

„Homme“ — see ei seisa ajakalendis.

„Homme“ leidub saatana kalendis, aga mitte kuskil mujal.

„Homme“ on kalju täidetud kahvatunud jälgadega inimestest, kes kannatavad sääli merehädas. Ta on kalda lähedal ja meelitab enesele laevu. „Homme“ on jõeleta himu, ta ütleb, et see on vikerkaar ja juures, kuid keegi ei ole kunagi suutnud veel leida seda. „Homme“ on ettekujutus. Homme — ja, homme sa võid tõsta oma silmi üles põrgus, kus oled suurtes valudes.

Kell seinal tiksub: „Täna!“ Su pulsus sosistab: „Täna!“ Ma kuulen oma südant rääkivat, kui ta taksab. Ta ütleb ka: „Täna!“ Ja Piha Vaim on samas nõus nendega ja üt-
leb: „Täna!“ „Täna, kui sa kuulled Issanda häält, ära tee mitte oma südant kõvaks!“

SPURGEON.

Tugev tahtmine.

Tahtejõuta inimesel ei ole mingit tulevikku. Tahad sa oma-dat tulevikku, on sul tarvis tahtmist, tugevat, võiduandvat, ot-sustavat tahtmist. Aga seda meie ei leia tänavail, samuti ei või seda osta kauplusest. See on Vaimu and, — see on Jumala and Kristuses neile, kes usuvad. Sest usk kasvatab püha loobumise, ja püha loobumine kinnitab tahtmist samapalju kui en-schellitus nõrgendab teda. Üsk on Vaimu sund, mis sunnib tahtmist ennastalgavale Ei ütlemisele, ja iga sarnane ei on vöö, mis kinnitab tahtmist. Ja see viib küll edasi. Igal ajal ajaloos on tahtinimesed lõpuks jõudnud võidule.

ümber muuta, nii kuidas tema on muutnud meid.“

Südamlik ärras palve tõsis armutroonile; meie hakkasime kinni Jumala töotustest, ja pa-lava võitluse järele pidi vaen-lane lõpuks taganema. Rõõmust särades tõusis Jakob üles põlvedelt — tema oli saanud uueks inimeseks! Meie nutsime tänu- ja rõõmpisaraid ime-teo üle, mille Jumal oli teinud meie silmade ees.

Jakob on saanud usinaks tunnustajaks Jeesuse päästmise väest. Tema endistele joomasõpradele on ta muudatus arusaamata, aga nemad peavad tunnustama teda kui salgamata tööoli, ja ükski, kes kuulab Jakobi tunnistust, ei või jääda liigutamata tema sõ-nade juures. Tema seisab sääli kui armuime.

Suttee oli väike poiss, kes töötas misjonäri juures Lõuna-Indias.

Misjonär Robinson oli teinud talle ülesandeks puhastada lillepeenraid ja aidata kaasa igasuguse tööga. Tal oli kahju Sutteest, sest ta vanemad olid surnud ja teda oli jäetud kellegi vana mehe hooldesse, kes oli joodik ja õpetas poisile kõike halba.

Ühel päeval sai Suttee vigastatud autost kellegi hindulase hooletu juhtimise pärast kitsail kiilatinavil.

Päale mõnda kuud haiglas viimistis Suttee võeti misjonäri koju, sest ta kasuisa oli surnud ja tal ei olnud ühtki sugulas. Arvati, et poiss oleks tänuulik sarnase lahkuse eest, mille osaliseks ta sai, aga ehk küll ta tegi oma töö väga hästi, oli tal eriti vastumeelt kuulda jutustust Jeesusest. Talle paistis Päästja suur armastus väärtuseta, ning hommiku- ja õhtupalvetel ta istus alati väga halva näolimega.

„Oh, Suttee,“ ütles talle ühel päeval misjonär, „ma soovin, et sa võiksid mõista kui väga Jeesus armastab sind ja soovib, et oleksid tema oma.“

„Ja, seda teie ütlete, mu härra,“ vastas poiss, „aga mu isa ütles mulle kord, et piibel on täis valeõpetust ja jutustused sääl olevat ainult inimestest kirjutatud fantaasiad. Mu isa oli hindu usku ja ta uuris palju, sellepärast olen kindel, et sa ei valetanud. Enne tema surma lubasin talle, et ma kunagi ei usu võrrast usku.“

„Olen väga kurb selle üle,“ ütles misjonär, „aga kui su isa uskus enesel olevat õiguse, oksis ta ometi väga, sest kui ei taheta kuulda Jumala sõna, ei leidu mingit muud lootust pattude andestamiseks.“

Misjonär Robinson tõesti ei teadnud nõu, mida teha, sest poiss oli väga kangekaelne. Kuu möödus kuu järele, aga Suttee oli muutmatu. Kord ta ütles võidukalt: „Jumal praegusel ajal enam ei päästa rahvast hädaohutudest, nagu ta tegi Moosese ja Taaveti ajal. Isegi usklikud ei pääse mööda hirmsast surmast. Neil päevil

Suttee päästmine.

surmas tiiger pesumehe ainuke poja, ehk küll pesumees oli kristlane juba üle kümne aasta.“

See oli tõsi, ja misjonär kurvastas väga mehe pärast, kui ta tuli misjonijaama ja jutustas kurblikku sündmust. Ta naine ei olnud kristlane, ja ta suurendas veel enam tema kurvastust oma kõvade ja haavavate sõnadega.

Suttee näis rõõmustavat võimaluse üle jutustada seda misjonäriale, et sellega tõendada isa sõnu Piibli ja kristlaste Jumala kohta. Võis mõista, et ainult mingisugune ime suudab muuta poisi kõva südant.

Ühel hommikul ütles misjonär Sutteele, et ta kavatses külastada üht küla kaugemal põhjas ja soovis, et Suttee läheks ühes temaga ja kannaks tema raamatukotti. Suttee oli sellel väga huvitatud, sest see oli kindlasti huvitavam kui tõetamine misjonijaamas.

Kui nad olid läinud mõne aja, läks tee läbi tihedatest puudest ja põõsastest. Korraga tuli tiiger välja tihnikust tee ligilidele, ja Suttee, kelle valvas pilk nägi teda, hüüdis hirmunult: „Tiiger, tiiger!“ Kiiresti nad ronisid kumbki isepuule,

nud suurel erilastepeal. Erilased nõelasid tiigrit hirmsasti, ja ta jooksis metsa, hõõruma neid ära tihnikus. Kergesti ja rõõmsasti hüppasid misjonär ja Suttee puudelt ja jooksid nii kiiresti kui suutsid. Nad ei peatunud enne kui kohtasid kiitti, kes võitis nad oma kaitse alla, kui nad jõudsid õnnelikult ja hästi läbi metsa.

„Noh, Suttee,“ ütles misjonär, „Jumal kuulis palvet ja päästis meid tiigri lõugade vahelt. Tundsin, et kui abi ei tule ruttu, oleksin kukkunud alla libedalt oksalt, ja siis ma kartsin ka sinu pärast.“

„Ja, mu härra,“ ütles Suttee, „ka minu oks prakus ja olin kukkumas.“ Ja siis ta jatkas tagasihoidlikumalt: „Ma palusin Jumalat, et ta päästaks meid, ja ta tegi seda.“

„Noh, Suttee, ära ütle nüüd, et piibel ei ole tõde! Nüüd sa oled näinud, et Jumal kuuleb palveid ja päästab ka nüüd oma lapsi hädaohust.“

Sellest päevast oli Suttee hoopis teine poiss. Nüüd ta on olnud juba mõnda aega kristlikus koolis, et saada kristlikuks õpetajaks oma rahvale ja näidata neile teed Jumala juurde.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Jeremia r.	15. K.	5: 1—13
1. K. 38:14—23	16. N.	5:14—26
2. R. 39: 8—18	17. R.	5:27—42
2. N. 39: 1—7	18. L.	6: 1—15
Apost. teg.	19. P.	7: 1—16
4. L. 1: 1—14	20. E.	7:17—29
5. P. 1:15—26	21. T.	7:30—43
6. E. 2: 1—13	22. K.	7:44—60
7. T. 2:14—21	23. N.	8: 1—13
8. K. 2:22—36	24. R.	8:14—25
9. N. 2:37—47	25. L.	8:26—40
10. R. 3: 1—11	26. P.	9: 1—9
11. L. 3:12—26	27. E.	9:10—22
12. P. 4: 1—12	28. T.	9:23—31
13. E. 4:13—22	29. K.	9:32—43
14. T. 4:23—37	30. N.	10: 1—16

Palveained.

5. sept. Vangid kõigis maades.
12. „ Noorsoo töötajad.
19. „ Kesk-Ameerika ja Lääne-India.
26. „ Aralangenud igal pool.

Kui Jumal kutsub.

Olin kuue-aastane, kui suri mu isa. Ema nuttis ja ütles: „Jumal ei tee õigust! Mis hakkab ma tegema kolme väikese lapsega?“

Möödus mõni aasta. Olin laste suvekolonii kasvandik. Ohtu- ti, kui teised lapsed mängisid, armastasin istuda ükski kõrgete mändide all ja otsida vastust küsimusele, kas on olemas Jumal ja kas ta tõesti ei tee õigust?

Igatesin saada kooliõpetajannaks, kuid elu läks teisiti. Vähepeal unustasin Jumalat ja lahendamatu elu-probleemid. Vaid siis, kui oli mu isegi mõni eriline raskus, meelustus Jumal ja mõnikord mu palusingi Teda, kuigi ateistlikult. Lõpetades kooli, seitsin uuesti küsimuse ees: Milleks elada? Kas tõesti ainult selleks, et kord surra?

Siis puutusin kokku usklik-rahvaga ja hakkasin käima nende keskel. Et ma aga ei suutnud, ega tõsiselt tahtnudki, loobuda kõigest, mis sidus mind maailma külge, tundsin end sa- geli palju õnnetumana kui enne.

Kui pidas Päästearmee esimesi vabaüh-koosolekuid mu kodu läheduses, külastasin minagi neid. Mulle ei meeldinud nende riietus ega kombad, kuid nende julgusest ja vahvusest olin alati vaimustuses. Mitu korda, kui kõlas kutse tulla ja põlvitada ringi keskele, et võtta Jeesust oma isiklikuks sõbraks, tundsin, et pean minema, kuid argus võitis. Läksin ära koosolekult ja kõrvus heliseid sõnad: „Ta võib täiesti päästa sind, miks sa kahtled veel ennast anda Tal, Ta võib täiesti päästa sind!“

Jälle möödusid aastad. Jumal siiski tahtis ja võis rahu tuua ka minu otsinguist väsinud hinge ja päästa mind täiesti. Kuulun praegu päästearmeelaste perre. Minu elumõte on: elada ja töötada Jumalale auks ja kaasinimestele kasuks. Ühtlasi olen veendunud, et Jumal teeb alati õigust ja kui Tema tahab midagi läbi viia inimese elus, siis see kindlasti läheb nii, kuidas Ta tahab; jääb vaid enesest palju hingepiina ära, kui olla sõnakuulelik Jumala häälele. Olgugi tuhandeid raskusi, võitlusi ees, siiski läbi kõigest Jumala abiga!

HELGA ANNIKO.

Lõikuse- pühad

15. sept. — 15. okt.

TALLINNA I.

Kahel viimasel kuul, mis möödunud ja vajunud ajamerre — olid meil auulised võimalused töötamiseks mitmes eripaigas, nii maal kui linnas.

Küllastasime Viimsi rahvast kahel korral, et viia neile rõõmsõnuna Päästjalt! Jumal tegi tööd hingede juures, olid auulised koosolekul vabas õhus ja koosoleku lõpul avanes võimalus paluda õega, kes tundis vajadust tulla tagasi Päästja juurde ja võtta uut jõudu, et võiks töötada tüdimata; ja Issand, kes ei keela meile midagi, mis ta näeb meil tarvis minevat, täitis tema soovid.

Oli ka võimalus külastada Tapa linna. Sääil oli auuline vabaõhukoosolek turuplatsil ja suur kuulajaskond ümbritses meid. Vägevast kõlas Päästja sõnum, täites iga südant rahunõnnitustega, lõpul paluti meid tulla pea tagasi. Lahkusime Tapalt, et jätkata teed Rakveresse.

Sääil võeti meid vastu südamliku tervitusega kpt. Muulide poolt ja proua Muul oli valmistanud kuuma teed ja katnud laua, et võiksime end kinnitada pääle söitu, ja see tundus nii häa väsinud sõduritele peale söitu tolmusel maanteel.

Koosolekut, nii vabas looduses kui ruumides, olid hästi külastatud ja Jumala Vaim oli tegev.

Jumal oli möödunud kuul meiega ja me austame tema nime. Üks hing on leidnud Päästjat ja tahab olla tema teenistuses. Issand aidaku teda selleks.

Tahame usua minna edasi ja sirutada eesmärgi poole, millest Paulus räägib — töötada väsimata, aeg on lühike; ja tuleb Päästja ja viib koju rahusse.

A. Höbelaid,
leitn.

TALLINNA II.

Möödunud aeg on olnud rõõmurikas, mil oli meil võimalus kohata adjutant Molini ühes abikaasaga. Nende külaskäik tunnistab armastusest ja siduvusest paiga ning töö vastu, kus nörd töötatud. Meil oli suur rõõm näha neid veel kord siin võitlusteel.

Armeelapsepõlve võime veel kord nii elavalt üle elada koos adjutant ja proua Molinidega, kes kuueaastase äraoleku järele tulid oma vaimlisi lapsi vaatama. Rõõmupisarad jälle nägemisel — oi! need olid nii ilusad! Koosolekut, mida nad juhataksid, olid õnnistuseks kõige. Siin maa pääl peame aga lahkuma jälle, kuni jõuame kord sinna, kus ei kuule enam lahkumissõnu.

Vähesed, kuid ilusad võimalused on olnud meil vabaõhukoosolekuid. Liigutav on näha, kuidas vanad emad tulevad lähematest majadest, väikesed pingid käes, ning võtavad oma esimesed platsid, ja siis kogub

Edasi julget kõik!

TEATEID KORPUSEST.

palju teisi — noori ja vanu, mehi ja naisi. Nii saab päästesõdur oma võimaluse tunnistada rõõmust ja päästmisest Issandas. Õnnistustega oleme tulnud alati vabaõhukoosolekult.

H. Eimann,
kapt.

TARTU.

Jeesuse nimel oleme astunud võitluse saatana, patu ja kurjapäide vastu. Arusaadav, et võitlus on kestev, aga me haarames kõigest võimust kinni Jumala töötustest, sest nad on sama kindlad ja tõelised kui kurjus ja patt, ja hõiskav võit on alati Kristuse pool. Ususilm

ei pettu, kui ta näeb võite igas üksikus hinges, kes tunneb patuvaeva ja kindlalt astub samme, et leida vabanemist Kristuses. Tõsine, kohtlane usaldus, auuline Jumala and, ei ole veel tagasi tõmmatud kergelase inimkonna juurest. Veel täna leidub tõsisid päästmist. Tänu Jumalale!

Oleme tarvitanud suvised vabadused pühapäevaste koosolekute vahel, nii kaua kui ei ole noorsootööd, selleks, et külastada asutusi, kus on vanu ja hageid, kuulatakse neile armuõpetust. Käisime ka kuskil maal, kus inimesed esimest korda nägid ja kuulsid Pääste-armeed.

Seltsilised on ka huvitatud olnud restoranides käia „Sõjahüde“ müümas, et ühtlasi ka tunnistada auulised päästmisest neile, kes meie koosolekuid ei külasta.

Mis nõtruses on külvatud, kannab au sees vilja. See on lootus ja tõukejõud.

M. Blees,
kapt.

RAKVERE

Seltsiliste ja sõprade külaskäik Tallinnast.

Pea on möödunud suvi, ühes sellega ka võimalused vabaõhukoosolekuteks. Oleme korraldanud kogu suve jooksul vabaõhukoosolekuid Tammikus, Vallimäel ja turuplatsil. Osavõtjaid on olnud häa hulk igal koosolekul, vahest isegi sajad lapsi, noori ja vanu; suurem osa laulavad huviga kaasa, vaatamata, et lauluisid on vähetuntud. Kui mitmed olid alguses kartli-

kud tulla lähemale ja vaatasid emal, siis nüüd see raskus näib olevat lahendatud. Rõõmuga võime vaadata tagasi kõige möödunud ja tänada südamest Issandat Tema jõu, abi ja õnnistuste eest.

Meil oli suur rõõm tervitada eneste keskel Tallinna I. korpu seltsilisi ja sõpru. Õnnistused, mida omasime sellel päeval, seisavad mees kauni mälestusena. Austus, me saali eses peatused, kõlas võimas ja rõõms „Halleluujat“ ja orkester mängis tervitusmarssi. Samal päeval oli rongikäik, orkestriga eesotsas, turuplatsile ja sääil suur vabaõhukoosolek. Sajad

tes ja kõnedes. Meie palume teie igaihe eest, et Jumal kannaks teid ka tulevikus läbi raskuste ja võitluse veelgi suuremaile võitudele.

Seltsilised, minu abikaasa ja mina soovime südamlikke tervitusi ja rikkalikke Jumala õnnistusi teie igaihele.

V. Muul,
kapten.

PÄRNU.

Alguses, kui tulime Pärnu, oli kõik nii võõras ja veel sellepärast, et polnud ühtki seltsilist, kes oleks tulnud vastu, ehk kellega oleksime võinud kohata hiljem. Kuid üks teadmine oli, see on veel praegu ja kestab ka tulevikus, et kui Jumal aitab, siis ei puudu ühtegi ja ta on ka aidanud. Alguses oli veel teata-vaid takistusi koosolekute algamiseks, kuid nüüd on Jumala abiga need võidetud. Oleme pidanud nädalas kolm vabaõhukoosolekut ja ühe, pühapäeva õhtul, ruumis. Vabaõhukoosolekud on olnud auulised ja inimesed on kuulanud huviga sõnumit Jeesusest, „sest on“ ka siin linnas väga palju neid, kes on kaugel Issandast.

Nii kui koosolekute läbi, nii oleme püüdnud levitada päästesõnumit ka „Sõjahüütu“ kaudu, käies igal nädalal neid müümas kõrtsides ja majades, et ka mõned selle läbi saaksid Jumalale ligemale tõmmatud. Ühtlasi oleme ka külastanud inimesi, et igal võimalusel kuulutada neile Arapäästja armust.

Siis on meid külastanud mitmed seltsilised Rootsiist, nii et oleme rõõmustanud ka selle üle. Adjutant ja proua Molin'id töid palju vaimustust, kui nad külastasid meid ja juhataksid ka koosolekut metodisti kirikus. See jättis väga õnnistava mulje. Kui paljudel inimestel oli arvamine, et Päästearmee on ainult Eestis, kuigi olime rääkinud, et töötame üle maailma ja siis kui võidi kuulata, kuidas töötab Päästearmee Rootsis nende oma inimeste poolt, olid üldiselt väga vaimustatud. Siis on ka paar seltsilist külastanud meid Stockholmi III korpusel ja nad võtsid osa ka mõnest koosolekust, mis tõi vaimustust ja õnnistusi.

Nii oleme püüdnud võidelda ka siin Pärnu Issanda abiga ja Ta on aidanud meid. Halleluujat!

Joh. Padar,
leitn.

„Jehova kartuses on
tugev lootus.“

(Õp. 3. 14: 26.)

Tulge, hõisakem Jehovahile!

1.

(I. M. 358.)

1. Oh kui õndsad kõik need, kes on Päästajale truud, Kellol taevast aarded ju ees. Keel ei väljenda saa, kuidas rõõmstab hing, Mis on Jeesuse armastust täis.

Hüüdkeem rõõmsast halleluust, Marsides kõik mõõda teed. Laulgem lunastavat käest, Mis meid päästnud patu väest, Jeesus õnnelikkus alati meid teeb!

2. Magus rõõm on minu sees, kõike Jumalalt hädalt Talle veres ma omanin nüüd. Usun südamest ma, „taevandus on nii suur Jeesu nimes!“ see on minu hüüd.

3. Jeesus alati on minu päike ja laul, Oh, et tunneks ta päästmist kõik maad! Tema armastab mind, surres kannatas kord, Et mind päästa ja murda mu meelt.

4. Püha õndsust mu meel tunneb auliselt siis, Mis mul elustav veri on toonud. Oma Päästajaga vaid olen õnnistunud täis, Taevarahu ta hinge mul loonud.

2. Oh Jeesus, kallid Jeesus, Su nimel palun ma, Mind võta täiest päästa, Just nii kui tõotanud sa.

3. Las püha tuli tulla Mu hinge väega; Mu nõtra ohvrit võta, Tee puhtaks, pühaks mind!

4. Su oma olen, Jeesus, Ja veres puhastud — Mind märgi igaveseks; Su Vaimu anna mul!

4.

1. Kadund on valu, kahtlus, võitlus, riid. Igavest lõpud mure, vaev ja piin. Kadund on kõik, mis mulle valu teeb, Mu südant Jeesu veri lumivalgeks teeb.

Koor: Üks valge riidid ja kullast kroon, Ning eluase auline Mul selgest armust antakse Säälsõnda kodumaal. Sest Jeesus on mu Päästija, Ta lunastanud mind; Ristil maksis minu süüd. Rõõmu tunnen alati armastuse sees, Ma elan, jah, ma elan läte juures.

2. Igavest kadus ajamerre päev. Patu, kus olin, nüüd ei teda näe. Otsisin rõõmu, Jeesus tõrjastab nüüd. Ta

6.

I. M. 415 (uus).

1. Pimeduse-oru teedel Sõjamehed oleme, Põrgu päale tormamise! Võites vastu astume. Sammutu sammu, ühtlasi, Kõhkumata julgusti, Ka enesest ja patust priid, nii laulame.

Ei mõõgaga ja kilbiga Me surma kardagi, Kui me võidurikast ristilippu näeme; Sest kostku nüüd me sõjahüüd! Ka põrgu kistekski, Kuni tema pääle täiest võitu saame. Võitke! Võitke! Vahvasti võideldes, Võitke! Võidukroon ootab teid ju es!

2. Raskest kannatuse vaatke Verist, ristilöödud meest! Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest, Sõjaristus, vaprast, Hinged tulust kiskuge, Nii et maailm end kastaks Päästja veresse.

3. Ärge pöörge rahva poole, Kui maailm teid irvitab; Sest üks päev ju tuleb teile, Mis kõik võitjad ehitab. Olgu võitlus tuline, Võiduhind on auline; Sest Issand annab elupalmid võitjale.

(Algus 4. ltk.)

Mul on usku Eestisse. Meie ei ole suutnud korda saata kõik, mida oleksime soovinnud. Ent see ei ohnud Jumala viga. See oli meie vastutus. Mu usk Eestist pärast on tugev ja kõrge. Oma vaimusilmade ees näen, kuidas töövälja laieneb ja ohvitserid ja sõdurid töötavad paremini ja ustavamalt, siiski usust ükski ei jätku. Seda peab ühendama teie tööga.

Nii me lahkume teist — võibolla, et kunagi mitte kohata enam siin maailmas — kõikvõimsa ja kõiktarga Jumala kätes. Elamine teie juures oli meie hääks kogemuseks, ja meie ei unusta seda iialgi. Oleme õppinud palju, armastanud palju ja kannatanud palju ja meie lahkume siit palju suurema igatsusega kui kunagi enne maailma päästmise pärast, sõdurite püha elu järele ja Päästearmee edenemiseks ümber terve maailma.

„Sõjahüüü“ läbi püüame jälgida isikliku huvitusega iga korpusetegevust, saades säält kindlust teie pühendamisele ja kõrgeimast ideaalist, mis kannab vilja, ja usume, et leib, mis heidetud veele, tuleb tagasi kandes palju vilja.

On suureks rõõmuks tervitada teid veel teie oma korpusetegevuse kuu jooksul ja pigistada veel kord teie käit, ja usume, et viimane koosolek teie hulgas on täidetud Püha Vaimu väega.

Enne lõpetamist, tahan veel kord väljendada oma tänu ohvitseridele, sõduritele ja nekrutritele ning nende töö hindamist. Samuti tänane kõiki sõpru, kes on seisnud ühes meiega, tundes huvi Jumala ja Päästearmee töö vastu. Kui meie kunagi enam ei peaks kohtuma siin elus, siis SEISKEM ISSANDAS, ja suurel igavusel hommikul, kui kõik rahvuse-, raasi- ja usuvahed murduvad, meie seisame kui ühine perekond tema ees ja kroonime teda ISSANDAKS KÕIKIDE ÜLE.

Jumal õnnistagu teid rohkelt, on meie palve.
ALFRED JA MAY LOCKYER, majorid.

J. Kanter 30, seers. A. Kreos 30, seers. Rattik 30, nekr. T. Lappard 30, sõd. I. Tennen 25, korp. kad. J. Glaus 25, sõd. Rosenberg 25, lapsõd. I. Sihver 25.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s. ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilumuisnæg: 31. augustil 1937. Vastutav toimetaja: kapl. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

Diviisikomandöri, major A. W. LOCKYERI, viimane külaskäik Eestisse.

Reedel, 17. sept. kell 7 õht. Sõduritekoosolek Tartus, kell 8 õht. Lahkumiskoosolek Tartus,

Laup., 18. sept. kell 7.30 õht. Päästmis- ja lahkumiskoosolek Rakveres,

Pühap., 19. sept. kell 10.30 hom. Ühine pühituskoosolek Tallinna II, kell 4.30 p. l. Ühine sõduritekoosolek Tallinna II, kell 7.30 õht. Päästmiskoosolek Tallinna I,

Esmasp., 20. sept. kell 7.30 õht. Suur lahkumiskoosolek Tallinna I.

Olete kõik südamest tervitatud!

2.

(I. M. 226.)

1. Säälsõn parem maa, nad ütlevad, :: Ilus maa! :: Kus patt ja häda puuduvad, :: Ilus maa! :: Säälsõn õhus laulud kõlomas ja ingelilivul hõljumas, Kuldkaanded riigis kaunimas. :: Ilus maa! ::

2. Ei pilyed kata taevast sääli, :: Önnis maa! :: Ei pisar läigi palge pääl, :: Önnis maa! :: Nad jookvad armuõjgedest, Ja osa saavad Jeesusest, Kes kaunim taeva ihudest, :: Önnis maa! ::

3. Ei kiskjaid loomi, kuritööd :: Sinna saa. :: Surm ega õndsus patuõd :: Sinna saa. :: Säälsõn kõik pühad, laitmatud; Ei Jeesu veres päästmatud Ja oma patust pöörmatud :: Sinna saa ::

3.

(I. M. 194.)

1. Nüüd ihu, hinge, vaimu Sul, Issand, annan ma. Kõik jätan sulle ohvriks, Mind pese, pühitse!

Kõik altarile panen, Tuld taevast ootan ma, Ootan, ootan, Tuld taevast ootan ma.

risti pääl on kannud kõik mu patud, süüd.

3. Uskmatu kadus, kahtlus, kurbus ka, Ei õnne ilmas enam otsi ma, Kõik see on kadunud, ja mu Jeesus mind On lunastanud, olen tema verehinde.

4. Tulnud on Issand minu südame, Kadund Ta ees kõik patuneedmine, Temale kuulun mina igavest, Ta on mu kaitsja, kilp, nüüd hõiskav südamest.

5.

(I. M. 269.)

1. Issand, sind me hinged ootvad, Jänuatuse kõrvetel. Tee me juures nii kui vanast Nelpühi imet veel.

Vala Vaimu, vala Vaimu, Kasta meid siin põudes maal, Lase langeda su tuli Iga ootja hinge pääl!

2. Põleta kõik meie juures Vaimu tuleleegiga, Mis meid tahab takistada Tervelt sulle elada.

3. Puhasta meid, armas Jeesus, Pattudest su vere sees, Valitse kui vägev võitja Iga nõdra hinge sees.

4. Märgi meid su piisataga, Täida väie ja Vaimuga, Lase, et su oma templis Vaimu hääld võiks kõlada.

„Sõjahüüü“ võitlejate au-nimestik.

Nr. 96 — juuli 1937.

Ohvitserid:

Leitn. A. Tennen 90, leitn. J. Pader 81, leitn. A. Höbelaid 75, kapl. K. Nurmela 72, kapl. V. Muul 53, kapl. I. Matveus 48, kapl. M. Blees 46.

Allohvitsierid ja sõdurid:

Seers. E. Vikmann 65, sõd. Rosenberg 50, envoi L. Bakul 40, seers. F. Leemann 40, seers. A. Kreos 35, seers. J. Kanter 30, sõd. E. Hausvalter 25, sõd. I. Tennen 25.

Nr. 97 — august 1937.

Ohvitserid:

Leitn. A. Höbelaid 90, leitn. J. Pader 85, leitn. A. Tennen 76, kapl. K. Nurmela 76, kapl. V. Muul 52, kapl. H. Eimann 35.

Allohvitsierid ja sõdurid:

Seers. E. Vikmann 65, sõd. E. Hausvalter 50, envoi L. Bakul 40, seers.